

til at ligne en Værdistigningsskat paa de derværende Grundejere, aabnes der derved et mindre hyggeligt Perspektiv for Grundejerstanden i Fremtiden.

Man paaberaaber sig som Mønster for Jernbaneforslaget den Grundværdistigningsskat, der er lagt paa Ejendomme ved Slangerup-Banen. Men der er jo en meget betydelig Forskel paa de to Metoder. Værdistigningsskatten ved Slangerup-Banen var en frivillig Overenskomst. Den der trufne Ordning tog paa alle Punkter praktiske og rimelige Hensyn. Den ramte saaledes ikke Agerjords Stigning som saadan, men kun den Stigning, som fandt Sted ved dens Udnyttelse til Byggegrunde. Den indkasserede Værdistigningsafgiften i samme Valuta, som Ejeren oppebar den i (Kontanter, Obligationer osv.); den respekterede de bestaaende Prioriteter og gav endog Rum for fornuftig Omprioritering. Men Jernbaneforslaget er ganske anderledes. Det krænker paa ny Ejendomsrettens Begreb overfor de alt eksisterende Prioriteter ved at skyde Staten ind foran disse — uden Spor af rimelige Hensyn til den for Landet saa vigtige Realkredit.

I Henhold til disse Betragtninger tillade vi os herved indtrængende at anmode det højtærede Udvalg om at underkaste dette Forslag til en Grundværdistigningsskat, der indeholdes i Jernbaneforslaget, en grundig Overvejelse.

Frederiksberg, i Marts 1908.

I Ærbødighed

Bestyrelsen for Frederiksberg Grundejerforening.
